

Søndag d. 21.03.2010.

Søndagen stod i funktionens tegn. Torben Poulsen (TP) var inviteret til at give deltagerne et indblik i det danske prøve system og hvilke egenskaber hos hundene, der er ønskeværdige på en dansk markprøve.

TP har stor erfaring med racen, både som hundefører, opdrætter og dommer og har herudover lagt mange timer i DRK på forskellige tillidsposter. Arbejdet med hund og især jagten med hund har optaget TP igennem alle årene. Han har selv haft stor succes med sine egne hunde, med blandt andet en Champion og en Brugschampion af racen i bagagen.

TP lagde ud med at gennemgå det danske markprøvesystem. Da systemet er bygget noget anderledes op end i de øvrige nordiske lande, var det meget vigtigt at få en beskrivelse af alle delene af prøvesystemet. TP gav først et overblik over de forskellige slags prøver der findes i DRK regi.

Brugsprøven: En test som i bund og grund viser hvor langt hunden er i sin lydighedstræning. Apporterings opgaven fylder forholdsvis lidt i prøven, men er dog et af bedømmelsespunkterne som vægtes højt.

Kvalifikationsprøven: En prøve, der opgavemæssigt ligger mellem brugsprøven og markprøverne. Der er stillet opgaver med vildt, og der er krav til hundens lydighedsniveau. Desuden er der en eksteriørbedømmelse med i prøven.

Markprøver:

B- Prøver: Inddeles i 3 niveauer: begynderklasse, åben klasse og vinder klasse.

A- Prøver: Der kræves kvalifikation fra B- prøver for at kunne deltage på A-prøver. Inddeles i 2 klasser: Åben klasse og vinder klasse. 1 præmie på en åben A prøve, er adgangskravet for at kunne stille på en Vinder A prøve.

Workingtests: Der arrangeres flere workingtests i Danmark end tidligere. Prøverne er inddelt i 3 niveauer: Begynder klasse, åben klasse og vinderklasse. Prøverne afvikles på dummier.

Danske mesterskaber (særlige prøver):

Unghundemesterskabet. Opbygget med 6 poster, hvor der gives point på hver post. Der kræves et vist niveau for at kunne gå videre til næste post. Hundene placeres med en 1.-2.-3.-4.vinder på prøven. Prøven afvikles på vildt som på en B-prøve.

Retrievermesterskab. Opbygges over poster. Afvikles på vinderklasseniveau. Afvikles på koldt vildt, som en B-prøve. Prøven foregår over 2 dage.

Eliteprøven: Hundene kvalificerer sig til at deltage på prøven. Prøven afvikles over to dage på varmt vildt, som en almindelig Vinder A-prøve.

Herefter gav TP en gennemgang af hvad der er dommerne kigger på når de bedømmer en hunds præstation på en prøve. Til formålet havde han fundet de relevante dele af DRK's dommervejledning. Han gennemgik vejledningen og kom med praktiske eksempler på situationer som kunne hjælpe med at forklare hvorfor hundene fik de forskellige præmieringer. Regelstof er altid en kende tørt, men TP formåede at gøre stoffet spændene og relevant, med de mange eksempler han har samlet ind igennem et langt liv som dommer.

Dansk Retriever Klub.

VEJLEDNING I BEDØMMELSER PÅ MARKPRØVE B.

Revideret 2004 i overensstemmelse med ændret markprøvereglement og vejledning.

Indledning.

B-prøver afholdes normalt uden for den egentlige jagtsæson. Prøverne tilrettelægges og gennemføres således, at de på bedst mulig vis simulerer situationer fra praktisk jagt – alt med henblik på, at hundene efter forholdene med rimelighed kan bedømmes som jagthunde.

Vildt, der anvendes på B-prøver, er i forvejen skudt eller på anden måde aflivet og har ofte været opbevaret i dybfryser.

B-prøver tilrettelægges i praksis som en række situationer, der – i en tilstræbt jagtrealistisk form – danner grundlag for vurdering af hundenes dressur og egenskaber som apporterende jagthunde. Det sker i form af en kvalitetsbedømmelse af de enkelte hunde i ”begynderklasse” og ”åben klasse” og en konkurrencebedømmelse i ”vinderklasse”.

Generelt.

I ”begynderklasse” og ”åben klasse” er bedømmelsen en kvalitetsbedømmelse, hvor de enkelte hunde – vurderet udfra et jagtmæssigt perspektiv – præmieres og tildeles 1. præmie, 2. præmie, 3. præmie, 0. præmie eller et ”D” for at have begået en diskvalificerende fejl.

”Vinderklassen” afholdes som en konkurrenceklasse, hvor ekvipagerne (hund og fører) konkurrerer mod hinanden, for – udfra en tilsvarende jagtlig vurdering – at finde frem til og placere de bedste som vindere.

Præmieringerne / placeringerne er 1. vinder, 2. vinder, 3. vinder og 4. vinder, hvis dommeren finder kvaliteten høj nok. 1. vinderen kan tildeles certifikat, hvis hundens kvalitet gør den værdig til brugschampionatstitel. Hvis flere hunde viser certifikatkvalitet kan de tildeles CK. Dette gælder også hunde der ikke er vinderplaceret. Øvrige hunde som gennemfører prøven kan tildeles et ”UDM” for ”udmærkelse”.

- I ”begynderklassen” er prøverne enkle i omfang. Det er frem for alt hundenes arbejdsvilje og apporteringlyst, der afprøves og vurderes.
- I ”åben klasse” er prøverne mere omfattende og fordringerne til hund og fører større. Der lægges særlig vægt på samarbejdet mellem hund og fører. Kombinationen af hundens selvstændighed og lydighed, dens vildtfindende egenskaber samt dens spontane- og korrekte apporteringer prioriteres som væsentlige egenskaber.

- I ”vinderklasse” er kravene til de deltagende ekvipager væsentlig højere end i ”åben klasse”. Selvom prøvernes situationer ofte kan sammenlignes med ”åben klasse” så er konkurrencemomentet en afgørende faktor i bedømmelse af de bedste hunde til præmiering og placering i ”vinderklassen”.

Vejledning i bedømmelse af ”begynderklasse” og ”åben klasse”.

Nedenstående vejledning i bedømmelse af ”begynderklasse” og ”åben klasse” er beskrevet i en sammenfattende form. Dommerne bør naturligvis graduere kravene og dømme mildere i ”begynderklasse” end i ”åben klasse”.

De almindeligt forekommende bedømmelsesmomenter omfatter:

Fri ved fod.

Det forventes at en jagthund lydigt og roligt bevæger sig gennem terrænet sammen med sin fører. Gentagne kommandoer og korrektioner fra føreren for at holde hunden ”på plads” skal belaste den endelige præmiering. Går hunden ”af hånd” er det dobbeltbelastende i kvalitetsklasserne (udløser et nul) og eliminerende i vinderklassen.

Frit søg.

Den hund, der selvstændigt gennemfører søget og dækker området effektivt, vurderes højt. Opgaven skal løses selvstændigt og vildtet skal apporteres direkte og uden væsentlig støtte fra fører. Et ineffektivt eller uselvstændigt søg belaster den endelige præmiering. Decideret ulyst eller manglende vilje til at udføre et selvstændigt søg er belastende i kvalitetsklasserne og eliminerende i vinderklassen.

Fart og udholdenhed.

Hunden bør arbejde i en fart der er i overensstemmelse med færtforholdene på stedet og terrænets beskaffenhed.

Hunden skal vise mod og kløgt over for bevoksning og andre former for forhindringer. Den skal være energisk og udholdende til opgaven er løst – i modsat fald vil det være belastende for den endelige præmiering.

Vildtfindende egenskaber.

Hunden skal vise ”god næse” og dermed evne til at finde vildtet. Den intelligente kombination af ”fært” og ”god næse”, samt evnen til at udrede og fastholde fært af vildt skal vurderes højt.

Markering.

Hunden skal kunne observere og huske hvor et eller flere stykker vildt er faldet og derefter finde og apportere vildtet – uden dirigering eller omfattende søg.

Selvstændigt og direkte markeringsarbejde skal vurderes højt. Hvis hunden støttes af føreren kan det belaste den endelige præmiering.

Ro på post.

Den opmærksomme hund, der følger med i hvad der sker og husker hvor vildtet er faldet, skal bedømmes højt.

Den hund, der blot sidder roligt på sin post og derefter viser sig afhængig af førerens støtte for at løse markeringsopgaverne, skal belastes.

Hunden må ikke lade sig distrahere af skydning. Viser hunden sig at være ”skudrød” er det en diskvalificerende fejl og dommeren skal afbryde den videre deltagelse på prøven. Viser en hund ”uro på post” skal det være belastende for præmieringen. Gentagen eller vedvarende ”piben”, ”hylen” eller ”gøen” er diskvalificerende i kvalitetsklasserne og eliminerende i vinderklassen.

Knaldapportering.

Hvis en hund – uden førerens tilladelse – ved afgivelse af skud eller ved visuel kontakt med vildt forlader sin plads ved føreren.

Knaldapportering er belastende i kvalitetsklasserne og eliminerende i vinderklassen. Gentagne knaldapporteringer udelukker hunden fra præmiering (udløser et nul).

Dirigering.

I ”åben klasse” indgår ”dirigering” som et element i prøven og hunden skal bedømmes efter dens evne og vilje til at lade sig dirigere derhen, hvor vildtet er faldet. Hunden skal villigt følge førerens anvisninger.

Viser den manglende lydighed belaster det præmieringen. Går den ”af hånd” er det dobbeltbelastende i kvalitetsklasserne (udløser et nul) og eliminerende i vinderklassen.

I en ”dirigering” i åben klasse skal der være indlagt mindst eet terrænskift. Ved lydighed forstås, at hunden viser den har forstået dirigeringsdisciplinerne, således at den let dirigeres over dette / disse terrænskift.

”Af hånd” vil sige at hunden – efter gentagne forsøg – ikke reagerer på førerens kommandoer.

Vandarbejde.

Hunden skal bedømmes højt når den uden tøven går i vand og effektivt løser opgaverne.

Dårlige svømmere (plasken m. v.) skal belastes. Nægter hunden at gå i vand er det en diskvalificerende fejl i kvalitetsklasserne og eliminerende i vinderklassen.

Apportering.

Hunden skal apportere vildtet spontant, bære det i et blødt men sikkert greb og i god fart bringe det hjem til fører. Det skal ufortrødent afleveres til førers hånd på dennes kommando.

Bytter den vildt er det belastende i kvalitetsklasserne og eliminerende i vinderklassen. Gentagne bytninger udelukker hunden fra præmiering.

Hårdt greb eller tygning, der skader vildtet, er en diskvalificerende / eliminerende fejl. Hvis der er tvivl om hvorvidt hunden har skadet vildtet, skal tvivlen komme hunden til gode – og den bør gives flere chancer.

Er vildtet skadet skal føreren omgående have besked.

Forhold til andre hunde.

I åben klasse skal hunden vise at den koncentreret kan udføre sine apporteringsopgaver samtidig med, at en anden hund arbejder i samme område. Hunden må ikke genere den anden hunds arbejde – f. eks. ved at løbe efter den (”halesøge” og ”stjæle fært”) eller ved forsøg på at ”stjæle vildt”.

Når flere hunde samarbejder er det belastende for en hunds præmiering dersom den pågældende hundefører ved råb, overdreven brug af fløjte eller på anden måde unødigt forstyrrer hundenes arbejde.

Demonstrerer en hund direkte aggression overfor en anden hund udelukkes den fra videre deltagelse på prøven, idet det er en diskvalificerende / eliminerende fejl. Hvis den fysisk overfalder den anden hund skal dommeren indberette hændelsen til markprøveudvalget.

Vurdering og præmiering i ”begynderklasse” og ”åben klasse”.

Som nævnt indledningsvis er bedømmelsen i ”begynderklasse” og ”åben klasse” en kvalitetsbedømmelse af de enkelte hunde.

Med de beskrevne situationer som grundlag vurderes hundens vilje til at samarbejde med føreren, dens vildtfindende egenskaber, stil, temperament, intelligens og evne til at arbejde selvstændigt.

Præmiering.

På denne baggrund afvejer dommeren fortrin og mangler hos hund og fører. Denne afvejning danner grundlag for den endelige præmiering af de enkelte hunde.

Vejledning i bedømmelse af ”vinderklasse”.

Som nævnt omfatter ”vinderklassen” generelt set de samme situationer, som kan forekomme i ”åben klasse”, men kravene, der stilles til hundene, er væsentlig højere. Endvidere indgår konkurrencen mellem deltagerne som et væsentligt moment i denne klasse.

Følgende fortrin skal gives høj prioritet:

- Hundenes ”vildtfindende egenskaber” skal tillægges meget stor værdi.
- Markeringsevne og selvstændigt arbejde skal vurderes højt.
- Fart og stil kombineret med spontane apporteringer og direkte afleveringer skal vurderes højt.
- Hundens lydighed og samarbejdsvilje samt en rolig og diskret føring skal indgå som væsentlige aktiver i den samlede bedømmelse.

Begås der belastende fejl i et omfang der udelukker muligheden for præmiering skal den videre deltagelse ophøre.

Eksempler på belastende fejl:

- Der fejles på en opgave og en konkurrent løser opgaven.
- Der udvises slapt og utilfredsstillende apporteringsarbejde.
- Der forekommer ”uro på post” eller hunden går dårligt ”fri ved fod”.
- Der vises dårlig kontrol over hunden eller larmende føring.

Tilsvarende udelukkes muligheden for præmiering og videre deltagelse kan ophøre ved ”eliminerende fejl”.

Eksempler på eliminerende fejl:

- Knaldapportering.
- Markant ulydighed.

- Hårdmundethed.
- Bytter vildt.
- Gentagen eller vedvarende piben, hylene eller gøen.
- Nægter at udføre vandarbejde.
- Dårligt temperament.

Præmiering og placering.

Blandt de hunde der har gennemført prøven, afvejer dommeren / dommerne fortrin og eventuelle mangler. Denne afvejning danner grundlag for hundenes indbyrdes placering, samt for tildeling af ”certifikat”, ”CK” og ”udmærkelser”.

Bedømmelser:

TP fik spørgsmål og bemærkninger til pointsystemet i vinderklasse og det skema som viser hvilke fejl og mangler som belaster hundene på forskellig måde i de forskellige klasser. Nedenstående er kopieret fra DRK's hjemmeside.

Point-vejledning

0 point - diskvalifikation.

1-5 point - den meget usikre og mangelfulde præstation og opgaven løses ikke.

6-10 point - den usikre præstation, hvor hunden får løst opgaven med besvær.

11-15 point - den solide præstation, hvor hunden sikkert løser opgaven. Mindre fejl kan accepteres.

16-20 point - den overbevisende præstation, hvor hund og fører fungerer effektivt sammen. Opgaven løses fejlfrit og præstationen er præget af hundens fortrin.

Vejledning ved brug af pointsystem:

1. Først indplaceres hundens præstation i en af de 4 grupper:

1-5 point - opgaven ikke løst

6-10 point - opgave løst - med besvær

11-15 point - opgave løst sikkert - mindre fejl

16-20 point - opgave løst overbevisende - fejlfrit

2. Herefter tildeles hunden sit pointtal i den valgte gruppe.

3. Til en eventuel finale

- går de hunde som har gennemført prøven, og samlet på dagen har opnået flest point, uanset point på de enkelte poster. Antallet af hunde til finalen afgøres af dommerne på dagen. Dommerne afgør efterfølgende hvor mange af de gennemførende hunde der kan opnå CK.

Først bedømmes hundenes løsning af opgaven indenfor grupperingen, siden lægges der point. Point systemet er åbent for alle.

Markprøveskema

Vejledende skema for bedømmelse af fejl på DRK's markprøver.

B betyder "belastende fejl".

BB betyder "kan ikke præmieres" og udløser et nul.

D betyder "diskvalificerende fejl" (begynder og åben klasse).

E betyder "eliminerende fejl" (vinderklasse).

Fejl	Begynder	Åben A	Åben B	Vinder A	Vinder B
Nægter at gå i vand	D	D	D	E	E
Gentagen piben / gøen	D	D	D	E	E
Går af hånd	BB	BB	BB	E	E
Aggressiv adfærd	D	D	D	E	E
Skudrædhed	D	D	D	E	E
Hårdmundethed	D	D	D	E	E
Knaldapportering	B	B	B	E	E
Gentagen knaldapportering	BB	BB	BB	BB	BB
Vægning ved apportering af dødt eller anskudt vildt	B	B	B	E	E
Bytter vildt	B	B	B	E	E
Stjæler vildt fra anden hund		D	D	E	E
First dog down				B	
Går dårligt "fri ved fod"	B	B	B	B	B
Løber væk fra fører uden tilladelse	B	B	B	E	E
Langsomt og initiativløst arbejde	B	B	B	B	B
Eye-wipe				B	
Ineffektivt søg	B	B	B	E	E
Dårlig / sjusket vildtbehandling	B	B	B	B	B
Låser ved aflevering	B	B	B	B	B
Jagter levende vildt				B	B
Højlydt / støjende handling	B	B	B	B	B
Ulydighed	B	B	B	B	B
Mangel på vandpassion	B	B	B	B	B
Dårlig markeringsevne	B	B	B	B	B
Manglende lyst til arbejde i skrub	B	B	B	B	B

Dansk Retriever Klub - marts 2008

Udtrykket "first dog down" bruges på A-prøver om den situation, hvor en hund sendes på en fugle som med al rimelighed bør kunne findes, men som ikke lykkes med at finde fuglen og bringe den.

Eye wipe bruges om den hund der finder en fugl som en anden hund har fejlet på.

En hund, der arbejder langsomt og ineffektivt bliver belastet.

Støjende handling er belastende for hunden i bedømmelsen.

Praktik:

Efter gennemgangen af de forskellige regler og principper for bedømmelserne i de forskellige klasser, gik alle ud for at se den praktiske del af dagen. Der var inviteret hunde til at demonstrerer øvelser i alle 3 klasser og TP gav herefter en bedømmelse og en anvisning i hvad der blev lagt til grund og hvad der evt. havde været ønsket bedre.

Begynderhunden lagde ud, med to enkeltmarkeringer og et frit søg. Terrænets begrænsning gjorde at der ikke var mulighed for at teste hunden på vand, men alle deltagerne blev informeret om at vand er et element som er obligatorisk i både begynder og åben klasse i Danmark. Hunden udførte alle øvelserne til punkt og prikke og dommer og tilskuere var meget tilfredse.

Her efter var det åbenklasse hundenes tur. En dirigering, en enkeltmarkering, en dobbeltmarkering og et frit søg med makker. Igen var vandet ikke muligt at få afprøvet. Af hensyn til tiden, fik den ene hund i parret lov til at vise alle øvelserne, mens makkerhunden først kom på banen i det frie søg. Igen gik øvelserne fint og deltagerne havde rig lejlighed til at nyde godt hundearbejde fra første parket. Det er helt specielt for danske prøver at hundene sendes ud sammen i det frie søg, og her fik vores nordiske gæster set samarbejde af fineste karat. Begge hunde arbejdede koncentrerede og systematisk og gik på ingen måde i vejen for hinanden. Søget blev derfor tømt effektivt på den tid der var sat af til opgaven.

Det sværeste var at vise en vinderklasse som var svær nok. Det blev dog til en trippelmarkering, en dirigering med distraktion og et stort søg. Hundene var igen opgaven voksne og alt så meget let ud, men terrænet satte sine begrænsninger for hvad de kunne blive budt. Der var dog ingen tvivl om at alle deltagerne på dagen, fik rig lejlighed til at se godt hunde arbejde på 3 niveauer, så med det i bagagen, vendte deltagerne tilbage til DKK's lokaler, hvor frokosten var serveret.

Efter frokost var det så tid til refleksion. De forskellige delegerede fra de andre lande gav deres bud på, hvad de bedømte på deres prøver.

Sverige:

Begynderklassen indeholder et større søg end de danske prøver, en dobbeltmarkering, nærsøg og et retningsbestemt frit søg. Hundene kan deltage på svenske prøver fra de er 9 mdr. gamle. Der er ingen kvalifikation forud for tilmelding i unghundeklasse/begynderklasse.

Åben klasse:

2 hunde afprøves under hele prøven. Når den ene hund arbejder, testes den anden hunds passivitet. Der er ofte indslag af Walk Up øvelser, og hundene testes altid på både en vand og en land dirigering. Der er som på danske prøver også dobbeltmarkeringer i åben klasse i Sverige. I frit søg, arbejder de 2 hunde ikke sammen, men søger hver for sig. Hundene skal bestå et spor, en gang for at kunne præmieres i åben klasse.

Vinderklasse (elitklass):

Mange af øvelserne fra åben klasse går igen, men med større sværhedsgrad og krav til handling/lydighed. Hundenes arbejde bedømmes som kvalitetsbedømmelser, modsat Danmark, hvor der er tale om en mere konkurrencepræget klasse. For at opnå titlen som Svensk Jagt Champion skal hundene bestå en praktisk prøve på jagt (altså på varmt vildt). Denne prøve kan man enten bestå eller ikke bestå. Der gives altså ikke præmieringer. Elitklass afvikles kun om efteråret i Sverige. Hundene afprøves på dummier i eliteklasse.

Finland:

Prøvesystemet er langt hen af vejen bygget op som det svenske. Den mest markante forskel er at Finland har indført en kvalifikationsprøve (anlägsprov) som skal bestås inden hunden kan stilles på markprøver. Desuden afprøves hundene på vildt i alle klasser. I Finland aflægges hundene en sporprøve i begynderklasse. Der er meget få flatcoats i vinderklasse i Finland.

Norge:

Nordmændene har som finnerne lånt meget fra Sverige, da de byggede deres prøvesystem op. Dog er sporet taget helt ud af prøven. I Norge har de også en kvalifikationsprøve, som skal bestås inden man kan stille på prøve. Hundene afprøves på dummier i begynderklasse, på vildt i Åben klasse og på dummier i eliteklasse.

Der er store forskellige i hvorledes de forskellige nordiske landes indstillinger til prøver, koblinger til udstillingschampionater og til bedømmelsen af brugsegenskaber. Danmark er forgangslang i den bemærkelse at her holder vi fast i at et udstillingschampionat kræver en præmiering på markprøve for at blive udløst. Her findes ingen andre måder at blive dansk champion på. På samme måde er der koblet en udstillingspræmiering til udløsningen af et dansk brugs og jagt championat. Vi har desuden krav til at en hund skal have opnået et brugsmæssigt resultat for at kunne stilles i brugsklassen på udstilling, hvor der konkurreres om certifikater. Så i Danmark er ambitionen om en brugbar hund med et funktionelt eksteriør tydelig i vores prøvesystem.

I Finland er der også krav om en markprøve præmiering, for at kunne blive Finsk Champion. Der er ingen krav om at kvalificere sig brugsmæssigt for at kunne konkurrere om certifikater på udstilling.

I Sverige er man gået i en anden retning og har skabt championater for de hunde som ikke kan opnå en præmiering i den anden disciplin. Her er "paranteschampionater" Både til de hunde som kun opnår meriter på udstilling, og tilsvarende til de hunde som kun opnår meriter på markprøve. Det koblede championat findes stadig, så der er flere måder at lave en champion på, i begge discipliner.

Norge har ingen kobling mellem udstillingschampionat og markprøve resultater.

Brenda Hutchison havde været med hele dagen og gav til slut sit bidrag med hvad krav englænderne havde til deres champions. Der er to slags champions i England. Show champion og Full champion. En Full Champion har også en merit på markprøve. Systemet er meget anderledes I England, da de fleste prøver er A prøver, som man skal kvalificerer sig til at deltage på. Der er indført et Gundog working certifikate, som kan

opnås på en jagtdag. Der stilles ca 4 hunde til afprøvningen og prøven går i alt sin enkelthed ud på at teste om hundene besidder de mest basale retrieveregenskaber. Der gives et A eller et B certifikat til de hunde der består. Forskellen er om hunden har gennemført afprøvningen med eller uden snor. Dirigering indgår ikke i afprøvningen. På engelske fieldtrials (A-prøver), tildeles hundene A, B eller C som præmiering.

BH fortalte at der er rigtigt mange hunde rundt omkring, som ikke deltager på prøver. Visse kommer på workingtests og afprøves her på enten dummier eller vildt, men langt de fleste kommer aldrig på prøve.

Der er tegn på at racen er ved at dele sig i to. Mange ejere og opdrættere er anti markprøve eller jagt folk, men beskæftiger sig i stedet med Agility, Lydighed og udstilling. En del tager også af sted på workingtests på dummier. Nordmændene kunne ikke genkende til denne beskrivelse.

Det var efter BH's mening vigtigt at gøre sig det klart som opdrætter om man ønskede at opdrætte specialister eller generalister. Og altid at holde sig for øje, at en titel og en hunds DNA ikke er det samme. Titler nedarves ikke med samme konsekvens som DNA gør. Genpuljen er så forsvindende lille i racen, at man skal være meget forsigtig med kun at bruge de samme hanner/linjer i avlen. Ansvar for racens genetiske udvikling ligger hos opdrætterne, så der lød en kraftig opfordring fra flere blandt tilhørerne om at opdrætterne kiggede nærmere på genetisk variation i en kombination, frem for titler, for at sikre den alsidige flatcoat også i fremtiden. Opfordringen er hermed givet videre.

Dagen gik på hæld og en lang, intensiv weekend i flatcoatens tegn var forbi. Personligt tror jeg ikke at en eneste af deltagerne gik derfra uden at have ny viden og inspiration med hjem. Det var helt fantastisk at kunne diskutere racen og principper for fremtiden, med delegerede fra hele norden og fra racens hjemland. Alle var erfarne, kvalificerede kræfter, som stillede op og gjorde weekenden noget helt specielt. Tak til alle som bakkede op om arrangementet, og gav deres bidrag i det internationale forum.